

ŽENSKÁ HLÍDKA

Předsedkyně M. Burešová

MATCE ZEMI.

(Janu Veselému.)
J. V. Bládek.

V své lůno přijmi nás, ó matko země, až shasne to, co v nás se zove žití, jak suchý beres list neb zvládné kvítí.

Ty's dála vše, a vše se k tobě vrací; květ neptá se zdaž znov' se porozvíjí a list na hádrech tvých pokojně hníje.

My nevíme zla víc jsme, nebo méně, však ty jak máš si vylidit veselá s námi a mokoce pokrýváš je suchem žíní.

Z nich jarem necháš nové klíčit sémě. — Ó matko! — jen jak je, v té žití práci nech být nás, mrtí — nech čekat / spokojeně.

MATKA ZEMĚ.

Matka země přijímá svoje děti do svého klína, jednoho každého, nečině žádného rozdílu, ani výčitek, jako dobrá laskavá máti nás všech, a takto uložení v jejím lůně ku věčnému spánku, klidu, sni věčný sen, ze kterého není více vstávání. Jest mnoho těch, jenž se nemohou dočkatí toho okamžiku, by byli uloženi do toho tichého lůžka, a mnohý jest tým, který ještě nejsou připraveni a rádi by ještě pracovali pro dobro všeobecné v kruhu svých milých a přátel, ale není jim toho dopřáno. Musí jít na odpočinek, třeba se tomu vzpouzel. A matka země s otevřenou náručí přijímá všechny do svého lůna a přikryje je svým rubásem, by je již nic a nikdo nevyrušoval, by spali spánek věčný.

Žádný z nás neví dove ani hodiny, kdy přijde na něj rada. — A každý se musí podvolit tomuto mocnému zákonu! — Jedině ten platí stejně nám všem, z toho není výstředky.

Nevim, zdali si naše etně krajanů posílají (Zaslána) paní dr. Wisteinové ze Cedar Rapids, Ia., v číslu ze dne 19. ledna uveřejněném v tomto číslu. Kde appelluje na naše české ženy, by se též probudily a braly podíl v této tak pro náš český národ důležité, ba zrovna kritické době, kde se jedná o bytí či nebytí, kde se jedná o samostatnost českého národa, který již tolik byl vytrpěl pod jhem německé krutovlády.

V "Zasláně" omou píse hneč na začátku, že v minulých dobách byli národové posuzováni dle hospodářských, uměleckých, politických a kulturních vymožeností. Budoucnost bude zároveň posuzovat je dle jejich učitelů a vychovatelů. Jelikož v převážné většině to budou ženy a matky, které stáhnou více a více zabírají místa vychovatelů, tudíž současně ten bude o nich. O nynějších krušných dobách našeho národa budou se pak potomek též ptáti, jak v době tak kritické zachovaly se nejen ty české ženy a matky v rodné zemi, ale jak se zachovaly ženy a matky českoamerické. A věru, že je na čase, by se i ženy pustily do práce, přiložily ruku k dílu tak závaznému.

Dobře či paní doktorka, že žena má veliký vliv na výkolu a že, kdy by ženy se spojily ku společnému dílu, vykonaly by mnoho, ne jen ve státu Iowa, ale i mnohá jiných. Prosila bych ty sousečky, jež dosud nečetly ono "Zasláno", by si je pozorně přečetly a vzaly na vědomí.

Jsem jista, že k ženě žena přiloží ruku, je pomoc vždy vydatná. A my ženy zde v této naší nové vlasti jsme zatím ještě nezačaly pomáhat našim pokřtěným, a větší rodné zemi, ze které jsme přišly, a která teď naší pomocí tak nutně potřebuje. Ubohý náš český lid trpí a strach se k nám Českoameričanům o pomoc!

Frank Masin, Baywell, Nebr. 27. ledna 1916. — Vážena paní předsedkyně! Některé okolnosti a zvláště dopis paní L. Knottkové a paní Anny Kálalové jsou mně pohutkou k tomu, požádati Vás o laskavé zařazení tohoto příspěvku do státu pro "Ženskou Hlídku". — Především budu mně laskavě promlouvat vstup do Vašeho etně ho kruhu. — Co přání "Pokroku" se zálibou citům příspěvky patří dopisovatelů a se zvláště

zájmem sledují i stať našeho německého pohlaví. — Málokterý dopis ujde mé pozornosti, zvláště v poslední době, kdy zvláště péči paní předsedkyně objevují se v ní dopisy tak krásné, poučné a výchovné. — Touto vzájemnou ženskou prací posiluje se naše národní uvědomění, které přispěje značně k udržení naší krásné mlůvy české v této svobodné zemi. To jest za jisté tužbou a ideálem každého upřímného Česko-američana. — Nuže, pokračujte plně. Vy ženy a dívky české, ve společné práci národní! — Naše cesty mohou být rozličné, avšak vůli máme vždy stejnou! — Stále jako nějaká vidina jeden a týž obraz mlhá se v mé duši. Spatřuji strašlivé utrpení našeho národa, jakož i jiných národů, jakož i jiných národů. Kdyby se tento náš odvěký nepřítel dostal k veslu, tu jistě že chtel by nás opět upatit dlouhým pobělohorským spánkem, z něhož nebylo by probuzení. To jsou dávne vztoužné sny, vykouzlené fantasií paní Marie Habsburgu. Jest to obava z jisté omyšlená, která přispěje, by nám měla k tomu, bychom vyprostili se konečně z mocných spár sviračického nás úpira, který pokouší se o to, vysáti národu našemu poslední kapku krve z těla. Úpír tento ve svém zúřivém a bezmezném vzteku roztahuje další mezní síť u neutrálních mocností k posílení své ochabující moci. Nynější hrozný zápas počíná se rozvíjet již i po zbyvajícím evropském kontinentu. Zdá se, že jest to počátek blízkého konce a pak se zavlačne ten dlouho očekávaný vytonžený mír, který poústí i národu českému pokojnou dobu, zajišťující mu jeho bývalou samostatnost. Pak budou to i česko-americké ženy, které též hltavou svou na oltář vlasti přispěly.

V poslední době zda se, že jeví se nehybný zájem o sbírky ve prospěch Národního Sdružení i v kruhu dámském ve státě "Ženskou Hlídku". Navrhnu obou paní jest chvalitebný, podporují však návrh paní Kálalové z Verdige a také oněch 10 etn. k tomuto dopisu předem již přikládám. Bude-li po příjate návržen a přijat větší početek, milerád doplatím, neb souhlasím raději s poplatkem vyšším. — Kéž by ty potoky protislovanské krve i ty dohady ve způsobe sbírek, které obetavými na kinec přimášené jsou hojně na oltář vlasti, nebyly marnou obětí! Kéž každý ion jednotlivý cent k centu k těmž účelům ukládaný by vzrostl na závratnou sumu a vykonal záhy své dostojné poslání! — Se srdečným pozdravem tento krát dopis svůj končím.

Čtená paní! S radostí Vás přijímám v kruh náš, neboť i nám ženám jest zapotřebí vzpruby. Právě ženy—matky to jsou, na něž tíha tohoto strašného vzrušení nejvíce spadá; jsou to matky, které syny své pod srdcem nosí, a s bolestí porodily a pak lidily s nehou vychovávají ve prospěch lidstva. A teď mají je dít na pospas v záhubu jmenití pásek! — My zde obětujeme koutek toho tvrdého studeného kovu, avšak co jest to u porovnání s lidským životem, s lidskou krví, která proudí v nás? Ó, jak rády bychom skládali tento kov na oltář v nádeji, že snad se poslavím ulevit alespoň částečně tímto ubohým krajanům, kteří tolik musí trpět. Kéž vzrode hvězda spásy českému národu, který je tolik krve byl pro ni prolil, by alespoň ti potomci naši byli osvozeni. Kojme se pevnou nadějí, že přijde ona toulavá úsvětová hvězda! — Srdečně Vás zdraví. —
Předsedkyně.

Zahajují sbírku v "Ženskou Hlídku", kde bude každý sehnatí obnos kvitován a pak každý měsíc odevádán Česko-Národnímu Sdružení. Tě příspěvky složili:

- Př. Anna Kálalová, Verdige, Nebr. 10 etn.
- Pan Frank Masin, Baywell, Nebr. 10 etn.
- Paní Mitosina Buresová, Omaha, Nebr. 10 etn.
- Dne s. anora, celkem. 30 etn.

L. Mišková, Omaha, Nebr. — Ct. př. předsedkyně! — Děkuji za laskavé uveřejnění mých převých, jakož i tohoto dopisu. Co tak ošetrují moji porouchanou nohu a přečítám zaslané mi dopisy a listy s množstvím vřelých přání od milovaných přítelkyň a známých, sledávám a přiznávám, že mnohá z nich ne snad zúmyslně, nýbrž spíše následkem okolností a také ne úplně, z myslí mé vymizela. Díky za vzpomínku, jinak ale nemohu svůj dík všem projevit, ježto mnohá z nich žádnou adresu nepripojila. Když tak rozjímám, a v mé myslí vše rychle přechází, tak jako v divadle s pohyblivými obrázky, jsem tomu velmi povděčná, že nežijí v době primitivní, když člověk, jenž stížen byv nemocí, neb přišel k úrazu, zalezl někým do přístřeší, blíž nějaké studánky neb pramene. Pakli ale nemohl se odvícet sám, tu byl odnesen stranou některým soucitným přítelem, neb samaritánem a zanechán s nadobou voly a potravou, aby bojoval za svůj život neb smrt, jak mu osud popřeje. Vždyť tehdy nemocný člověk byl svým kmenem nepotřebný — na obtíž. Vy padla to víře nepodobně, až hrozně! Člověk postupem vzdělanosti uznal, že, pakli se dá jen trochu usťření nemocnému, má naději na uzdravení a v budoucnosti, že se stane užitečným a za tu malou oběť, jež mu byla prokazána, že se opět může odměnit svému bližnímu. — He, jakou změnu dnesí pokročilost a věda lékařská přivedla. Dnes jsou nemocnice sta věle nádherné, pohodlné, lékařské vědě příhodné, pro dobro lidu a nejen bohatců, ale též pro chudý lid. A přece ještě za nynější pokročilé doby se najde jakási obava a odpor proti nemocnicím. Někteří lidé obávají se, jakmile tož musí jít do nemocnice, že musí zemřít, tak že mnohdy lékaři i ošetřovatelka musí použítí svého divítiví, bystrosti a trpělivosti, aby nemocného přiměli k jiti do nemocnice. Zvláště na západě panuje mezi liduúny pověra, zemřelí by některý z nich v nemocnici, že jež rozličnou na prašek a z toho udělají lék a ten prý se dáva nemocným. Vzdor všemu pohledí, pakli ovšem tomu okolnosti i nemoc dovoluje, nemocný může být ošetřován ve svém domově svými milými a také léčení vše snáší. Tak jako mně příkladně bylo prokazováno mými sousedy a přáteli. Díky všem! Má nehoda přivedla pro mne něco zajímavého a též radostného. Zpráva ve vašem etn. časopise "Pokrok", odhláší o mém úrazu, spůsobila, že jsem se po 14 letech sledovala s mojí sestřenicí Marií Melicharovou. Po přečtení té zprávy moje sestřenice vyhledala svoji provdanou dečku, př. W. Page, aby mně vyhledala. Še sledování obou nás bylo radostné, jistě jest pochopitelné, neboť jsem jmenovanou přivedla od doby jejího dětství. Při odjezdu mně slíbila, že ona i matka její, moje tři sestřenice a tři bratři mně mně návštěvy svou svoji překvapily. Mělo bylo sledování naše. Za stálého vysvětlování spěšně se převlekly do velkých zástěr a začaly vykládati zvěřinu a různé farmečské výrobky, připravené jen vařit. Pohlížejte na ně, zasmějí se a pravím, co pak to vykládáte? Ci myslíte snad, že zde "Public Market"? Za odpověď jsem obdržela. Vš, k nemocnicím se nechodí, aby on je obshloval, ten se musí jimi nechat obshložit. Milada bude vařit a my si budem vyprávět, proč se jsme byly včel sobě tak netežnými. Překvapila mne zpráva, že obdržela dopis od druhé sestřenice Anny, jež jako mladá dívka před 24 lety, když jí matka zúřela, odjela do Montany a tam vstoupila do nemocnice co budoucí ošetřovatelka. Po čase se provdala do Oklahomy za zamožného farmara, přivodiv německého, jeji manžel však si nepřal, aby vdu nějakou korespondencí se svým příbuzným. Jak se sumo sešlo roznámí, přispůsobila se svému okolní a tím se stala nevěstou, vzor tomu že bylo po ní v maných do svípnok patřeno — stranu dříve po jejích roztěch. — Její jméno a obydlí nebylo známo, tak že nějaká zpráva o ní nebyla. V do pise sděluje, že uváděla. Manžel že ji nechal v dobrých poměrech a tu že se jí zastesklo po jejích příbuzných, zdali nějakých najde. V neděli že bude v Omaze a pakli nějakého nenajde, odjede do Lincolnu a dále do svého bývalého domova. A když tam by jí státo

na nepřála někoho naléztí, strávila by zimu v Kalifornii. — Po obdržení dopisu sestřenice se okamžitě rozhodla, že sledování naše bude více zajímavé v Omaze. Z nádraží jely přímo do hotelu kde jí ale nezastihly; ponechaly tam tedy moji adresu s vysvětlením, že ji očekáváme. Co tak rozjímáme, jak si osud s člověkem zahráje — že se sledáváme po tolika letech, když již nám rodiče zemřeli. V tom zavoní telefon a my dychtivě očekáváme zprávu. A tu nám je sděleno, že Anna jela poledním vlakem do Lincolnu a tam odtud se pojedě dál do svého bývalého domova. Jaké to zklamání! Ony jedou sem a ona jede tam. Jest dosti možným, že se zde potkají, ale neznaly se. Nastal ovšem spěch navrátit se domu, tak aby jiti Anna opět neodjela. Rozloučili jsme se a si slíbily, že více na sebe nezapomeneme. Doufám, že se šťastně sledují a mne též že Anna neopomene navštívit, a neb dopisem alespoň si na nás vzpomene, nežli odjede do Kalifornie. — Přijímáte, et. redakce, můj vřelý dík, že vašim přírodním jsem se sledovala s mými příbuznými. — Na konec zdravím všechny čtenáře "Z. H." a při příležitosti opět na tomto místě dopisu vás navštívím.

Čtená přítelkyň! Těší mne, že jste již tak dalece zdráva a že vám možno s pomocí berle přeházeti. Co se týče našeho listu, ten již mnohým pomohl k nalezení jejich příbuzných neb známých krajanů, neboť jest rozvěten po celé Americe a před vypuknutím války "Pokrok" byl odhírán a ještě více eten v Čechách, na Moravě a i v Rusku atd. Takový starý posel jako tento, ten možo již vykomal a ještě hodlá mnohobrá pro krajanů a krajanů vykomat. Díky za dopis, a srdečně Vás zdraví. —
Předsedkyně.

Louisa Pospisilová, Los Angeles, Cal. — Čtená redakce "Pokroku"! — Zasláná předplatná na "Kansaský Pokrok". Odhláší jsme si omezičující, ale jelikož mám u sebe sestru a ona je z Wilson, Kans., tož prosím a zájmem. Nuže, i já přicházím s dopisem do "Ženskou Hlídku", neboť si musím promluvit s tetou Vitámvasovou. Mlá tato Vitámvasová, přicházím k vám na radu, neb to co píšete, jak se p. rev. Cejnar vyslovil, se mně velice zalíbilo, a etně od dnešního dne nosit zástěru na straně. Než jak božínku můj dobrý — zástěry s límečkem? Ty již dávno poznám! Tak jak to jen udělat, když je zástěra v zadu zapnutá — aby byla na straně? Proto nyní poradte! Když jste si to začala, tak radte, neb ji nechci dát mému muži příležitost klobouk nosit na stranu. Nás je zde v Los Angeles Čechů dosti pěkná hruška, než pohříchu málo se scházíme. Měli jsme v posledním čase sice dvě divadelní představení a taneční zábavy, zaslubou to a přičiněním pana Jos. Blázka a p. Cejny. Obě zábavy byly dávány ve prospěch trpících krajanů v Čechách a obě se vydaly k úplnému uspokojení, cožž sobě výše uvedení pánuvě zaslubují úplného uznání. Pevně zde máme dosti chladné a deštivé, tak že do oblah se strílet nemům, neboť i bez střelby je toho pomalu dosti, ba už to i mruzet začím. Než přece jen to nejsou vaše vřeloudu sněhy a pliskavice, nám zde kvetou ruže, nareiský a mnoho jiných druhů květin, kdežto vám pouze na oknech na skle. Pro dnešek končím s pozdravem na všechny čtenáře a zvláště na paní Vitámvasovou a tak ještě jednou, jak to bude s tou zástěrou?

Čtená paní! Díky za dopis a předplatná a vašemu plání vyhovím. Bude nás těšit, když zástěry naši "Hlídku" dopisem pošlete, na což se bude těšit. —
Předsedkyně.

Božena Witterová, Ravenna, Neb. Vážena paní předsedkyně "Z. H."! Odpisuje, že vás při sledování obtěžovat. Ostatně myslím, že je to již poslední dopis, co vám z Ravenny zasílám, neboť zde jsem našel farmu pronajmáti panu K. Veselému a přesvědčila se do české osady Kolinu, La. kde moji rodiče též vlastní farmu, asi čtvrt míle od Kolinu. Tedy vás, mlá paní předsedkyně, více z Ravenna do jítom obtěžovatí nebudu. Poslední čas našeho pobytu zde v Ravenu na jsme měli tuze mnoho práce — pakovali jsme vše, co jsme si chtěli sebou vzít, a také něčeho jsme z našeho domu neprodali. Tak jsme s tím moli práce dost. Muselo to být udělano tak, aby

se to na takové vzdálené cestě nerozbitlo. Též i polní nářadí, jež můžeme tam upotřebit, jsme si vzali, tak že toho byla plná zelezniční kára, ba ani se tam vše nevešlo a museli jsme to zde nechat. Káru jsme poslali dne 21. ledna a my pojedem asi 27. ledna. — Musím se též zmínit, jak na nás 8. ledna uspořádali překvapení. Udělali to tak šikovně, že jsme úplně něčeho nevěděli, jak máme telefon ve stavení, až na nás přirazili z nenadání. Pak jsme se ovšem všichni vesele bavili při hudbě a zpěvu a chutných zákuscích, které si sebou přinesli, až do rána a každému se to líbilo, jak bylo vidět a nám též. Všichni odjížděli domů ve veselé náladě. Dále et. spolky Z. C. B. J. a Dřeváři Světovi a J. C. D., ku kterým moje rodiče přináleží, uspořádaly v síni Z. C. B. J. krásnou zábavu na rozloučení s námi, při které byla velká síla chutných rozličných zákusků, tak že jsme se všichni při hudbě a zpěvu velice krásně bavili. Jenže moje drahá matka se účastnití nemohla, neboť onemocněla a z domu se hnout nemohla. Tedy byla s babičkou Veselých doma, ačkoli bylo jí to velice líto, že se nemohla s vámi, drazí přátelé, též rozloučití. Při té zábavě byli moji rodiče obdarováni krásnými dárky, jež budou jim milou upomínkou, drazí přátelé, na vás a já vám všem za vše, co jste pro nás a pro moje rodiče učinili, upřímně děkuji. — Počasi zde máme, co toto píši, studené a je velká zima, tak že je člověk nejraději u kamen. Musím již, mlá družky, ukončit, neb nemám mnoho času na psaní; až podruhé zase něco jiného a více, bude-li mi to možným. Srdečný pozdrav všem členům a čtenářům, jakož i celému personálu. —
Předsedkyně.

Teta Vitámvasová, Omaha, Neb. — Mlá družky "Z. H."! — Na Hromnice vlašťovka přes hranice musí vyznout, i kdyby měla zmrznout, — praví přísloví. Anebo když medvěd uvidí svůj stín, vleze zpět do své zimní skrýše a spí ještě šest týdnů. Tedy ještě et. lých šest týdnů zimy. To jsou ubohí baronové rádi, ale jak my, ubohé ženy, máme přežít? Tma ubí nevydrží při takové zimě dlouho! A ty ubohé vlašťovky se tu málo ohroží. V Čechách se a spíš ohrožovaly do doškových střeš pod okapy. Tak, jak pak mnoho ktera sijeje teď v zimě dek anohe derete perit? Já bych taky drala, ale nemám co. Za to abyste při příležitosti se jdu nějak podívat. Vždy ráda vidím nové věci, o které se též zajímám. Tak jeden den jsem se jela podívat do nového "Eseho Sanatorium", jak jejich oznámka v minulém vydání etě "Pokroku" odporučuje. Nechtěla jsem tomu věřit a to proto, že zkušenost má naučila nevěřit všemu, co slyším, neboť již kolikráte jsem byla zklamána, že jsem věřila. Tedy se stal ze mne "nevěřící" Tomáš! Ze však jsem etla v oznámce a slyšela o tomto "Eseho Sanatorium", tedy jsem se tam jela podívat, abych na své oči viděla, co jest na tom pravdy. — A jelikož lékař, Lee R. J. Jones, o naši návštěvě byl zpraven, tedy s osetrováním sešlo, až dopdem. Přijdem tedy na místo; po seznámení se lékař Jones uvedl nás do sčtělne k nemocné paní. Představovala jsem si nemocnou v strašných boleštech, jak již jsem mnoho střežných rakovinou viděla. Vskak tu sešit v zidli starší paní, jež jsme též byly seznámeny, tekar při krouč k osetrování (trikrát denně se dávají čerstvé obklady). Po seznámení předložila obnavu a oči sešit, zůstala jsem vskutku zaražena nad touto hroznou bolestí. Pev se spouklí částí až do půl hodinky namož živo maso, dopadala to asi tak jako by vady kus utrhl. Dělalo se mně při pohledu na ubohou trpětelku zle. Vskak jsem se ale přemohla, když jsem viděla, a nemocná sama nám řekla, že teď již skorem necití žádné bolesti. Ale před 5 týdnů, nežli do útavny přišla, jí bylo zle, neb již se jí lékaři vzdali, že pro ni naděje není. Jak se ale uvědomila o tchto útavny, husí jim psala a po obdržení odpovědi bez váhla ta

lé jela. — "Jsem zde pět týdnů, po prvých několika léčení jsem měla bolesti, neb můj prs byl až na rameno a pod páže zapálený a oteklý; tak daleko byla nemoc rakovinou zasažená, však jsem ráda! Trpěla jsem s myšlenkou tou, že snad mně bude pomozeno po dalších léčeních bez vskljakých řezů. Vím, že budu zdráva a že budu žít, přes to, že se mne lékaři na dobro vzdali!" — Lékař Jones nám vysvětlil počinky a postup rakoviny, následky této zhoubné nemoci. Přiložil nový obklad, obvázal a ještě jsme chvilí mluvili. Pak prohlédly zařízení nemocnice, která jest teprve 2 měsíce otevřená a v níž se nemocní cítí více jako doma, nežli v nemocnici. A na to poděkovavše za ochotu, jsme jely domů. A já s tou myšlenkou, že bych tomu nevěřila, kdyby mně to jen někdo povídal. Vskak teď tomu věřím a nejsem více "nevěřící"! Tomášem a ujišťuji moji přítelkyň, kterým jsem se již dříve a tom zmínila, že jsem se přesvědčila a každému, kdo by byl tímto neduhem zevní rakovinou — stížen, odporučuji "Eseho Sanatorium" dra. Jonese. Léčení bez operace. Věda lékařská jde s pokrokem času a jak se vyslovil dr. Jones, že po čase se vynajde i léčení proti sčtelnostem. Tak teď jsem spokojenější!

UŽITEČNÉ POKYNY.

Při péčení ovoceho dortu, aby se dobře a na stranách nepřipálil, jest záhodno postaviti mísku neb formu, ve které se peče, do velké mísy s horkou vodou, a když dort začne červenat, může se z vody vyndat a nechat dle potřeby dopéct, a předěje se takto připálen.

Často-li pečú sladké brambory, tož je dobře kartáčem umýt je a pak potřete mastnotou než dáte do trouby péci. Když se upéčou, pak se z nich slupka neba snadno sloupnouti.

Při vaření polévky z rajských jablíček do ní dáme buď mléko neb smetanu, přidejte do mléka žlábce sady na péčení, než je slončíte s rajčaty. Předěje se tím sražení mléka.

Modní svět.

1626 — Oblek pro devcata. — Strah ve 3 velikostech: 12, 11 a 10 rukn. Veklost 14 let vyžaduje 12, yarhu 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

1608 — Saty pro devcata. — Strah ve 4 velikostech: 6, 8, 10 a 12 let. Vest zapotřebí 12, yarhu 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

1604 — Damská zástěra s pásem, aneb bez něho. — Strah ve 3 velikostech: Mala, prostřední a velká. Vyžaduje 12, yarhu 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100.

1310 — Damské saty po domácku s límečkem aneb bez něho. — Veklost ve 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. Veklost 36 palec vyžaduje 36, yarhu 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100.